

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

גליון מס' 336

פרשת כי תבוא

מאמר השבוע
מאת ראש המוסדות
הדתיים יגאל כהן שליט"א

המשך התנאים לביטחון בה'

פונה לבקש עזרה מחברו, עדין בלבו הוא יודע שזה תלוי ברצון הבורא. יתברך, והתקנה שלו תהיה רק כלפיו יתברך, כמו שצאמר (תהלים קמו, ג): "אל תבטחו בגדיבים בְּבֶן אָדָם שָׁאִין לוֹ תְשׁוּעָה".

התנאי הששי, שידע היהודי ויכיר בטובות הרבות שעושה בורא עולם עם האדם מתחלת בריאתו, ושהבורא יתברך נתן לו כל כך הרבה בלי שיגיע לו שום דבר. ילד קטן הוא דגמה ליצור שעדין לא עשה שום מעשה טוב. כל מה שתינוק מקבל מבורא עולם זה מתוך נדיבה טובה וחסד, כמו שאמר דוד המלך (תהלים מ, ו): "רבות עשית אתה ה' אלהי נפלאותיך ומחשבתך אלינו" - טובות רבות עשית עמנו רק מחמת שאתה אלקינו ורצונך להיטיב עמנו, וכל מעשיך ונפלאותיך הם רק לטובתנו, "אין ערך אליך אגידה ואדברה עצמו מספר" - אין מי שנתן להעריכו ולדמותו אליך, ואם ארצה להגיד ולהודיע את נפלאותיך לא אוכל, כי רבים הם מנדי שאוכל לספקם (ע"פ מצודות).

התנאי השביעי, שידע ויהיה ברור לאדם, שלכל דבר שיש בעולם יש לו גבול ידוע. כמו שזמני היום והלילה נקצבו על ידי ה' יתברך ויש להם גבול, כך כל דבר שקורה בעולם נגזר ונקצב על ידי חכמתו של הבורא הגדול, ואין לאף אחד בעולם אפשרות להוסיף או לגרע מאותו הגבול שקצב לו ה' יתברך, לא בכמות ולא באיכות של אותו הדבר. כמו כן אף אדם אינו יכול לקבוע כמה ילדים יהיו לו, וכמה הם יהיו חכמים ונבונים, או כמה כסף הוא ירויח, ומה תהיה איכות החיים שלו. דברים אלו אינם בידיים שלו, ואין מי שיכול להרבות את מה שגזר הקב"ה להמעיט, ואין מי שיכול להמעיט מה שהקב"ה גזר להרבות. גם הזמן שיקבל אדם את מבקשו אינו בידיים שלו. פעמים שהוא רוצה להפקד בילדים וזה לא קורה, או שהוא מצפה לקבל סכום כסף שחביבים לו וזה מתעכב. הכל תלוי בגזרת המלך הגדול, שאי אפשר לאדם לאחר את מה שגזר הקב"ה שיהיה מקדם, ולא להקדים את מה שגזר הקב"ה שיהיה מאחר. ואם קרה משהו הפוך ממה שתכננת, תדע שכן גזרה חכמתו יתברך.

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן. "שער הביטחון".

התנאי הרביעי, שהבורא יתברך משגיח על הנהגת בני אדם כלם, ואינו שוכח או מתעלם מאף אחד מהם, ואין קסתר ממנו דבר ממה שהם צריכים מהדברים הקטנים ביותר ועד הדברים הגדולים, וכמו כן אינו שוכח שום דבר מפני טרדת דבר אחר, כמו שצאמר (ישעיה מ, כז): "למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיה' ומאלקי משפטי יעבר" - למה תאמרו, עם ישראל, בהיותכם בגלות זמן רב, שאין הקב"ה חלילה משגיח עלינו, ומתעלם מצרותינו הרבות, ואינו דן את משפטינו וריבנו שהיה צריך לריב עם הרשעים המציקים לעם ישראל - "הלא ידעת אם לא שמעת אלקי עולם ה' בורא קצות הארץ לא ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו" - שמכיון שידעת שהקב"ה ברא את העולם ובכלל זה את בני האדם, ודאי שידע הוא את כל מה שנעשה, וטרדתו בדבר אחד אינה משפיעה דבר אחר, ואין בכחנו לחקר ולרדת לעמק חכמת הבורא המנהל בתבונה ובחשבון מדקדק ומדק את עולמו (ע"פ רד"ק ופרוש טוב הלבנון).

התנאי החמישי, שאף אחד מהברואים אינו יכול לעזר או להזיק לעצמו או לחברו אלא רק ברשות הבורא יתברך. כמו העבד שפאשר יהיה לו שני אדונים, וביבולתו של כל אחד מהם להחליט בשבילו מה לעשות, ודאי שאותו העבד לא יוכל לסמך באופן מוחלט על אחד מהם, כיון שהשני יכול לשנות את החלטתו של הראשון, ואותו העבד יצטרך לסמך על שניהם ולרצות את שניהם כדי לקבל את מבקשו. ואם אחד מהם יוכל לעזר לו יותר מהאחר, הוא יבטח בו בהתאם ליכולות שלו לעזר לו. אבל אם יהיה לעבד אדון אחד בלבד, ורק הוא זה שביבולתו להועיל או להזיק לו, על פרחו יבטח העבד אך ורק בו, מפני שאינו מצפה לקבל טובות מאדם אחר. וכך גם הדבר לענין מדת הבטחון, כשיהודי מבין ומרגיש שאין אף אחד מהברואים בעולם שיוכל לעזר לו באמת, שהרי כלנו מגבלים, ורק ברשות הבורא יתברך משהו יכול לעזר לו, הוא אינו מפקד שיבוא לו איזה נזק מבני אדם ולא יצפה לטובתם, אלא הלב שלו יסמך רק על בורא עולם. אפלו כשהוא

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

פניני הדף היומי

רוצים לשמח
משפחה נוקקת
בהג?
פרטים נגב העלון...

תיקון הנפטרים
הגדול
פרטים נגב העלון...

קו לשאלות בהלכה
מבית "יביע אומר"
055-6888100

זמני כניסה ויציאת השבת
החמסי ליל לוח 'אור החיים'

יום	ת"א	חיסה	ב"ש
כניסה:	18:29	18:26	18:28
יציאה:	19:18	19:16	19:17
ר"ת:	20:03	20:00	20:02

בירושלים: לנהגים 40 דקות 18:09

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה זוסף זצוק"ל

"הראיני את מראיך" ואז "השמעיני את קולך"

להלן מלל חוצב להבות אש, היוצא מלב טהור וקדוש של מרן הראשון לציון רבנו עובדיה זוסף זצוק"ל שמסר בשיעורו על שליח ציבור השולח את בניו לבתי ספר שהמורים והמורות שם אינם שומרי תורה ומצוות. (הובא בספר "מעדני המלך" ח"א עמוד קעד)

אחד מדיני שליח הציבור שיהיה ביתו ריקים מעבירות, לא רק שהוא יהיה צדיק, אלא שגם בניו לא יהיו רשעים, אם יש לו בנים רשעים זה בושה וחרפה, עד שאתה בא להתפלל לנו תוכיח את בניך, צריך שכל בניו יהיו יראי השם. אם אינו יודע לחנך מה הוא בא להתפלל? 'הראיני את מראיך' ואז 'השמעיני את קולך', כי קולך ערב ומראה נאוה'. ואם לא, הוא חס ושלום מעורר קטרוג, הוא אינו ראוי לבקש על עצמו איך יבקש על אחרים?

צריך שהחזן יהיה ירא שמים בתכלית שומר מצוות, ואין צריך לומר שאם הוא שם את בניו בבתי ספר חילונים זה סימן שהוא אפיקורוס! וכי הוא חושב שבניו ישארו יראי שמים? מה יעשה אותו הבן ולא יחטא! הרי כתב הרמב"ם דרכו של אדם להיות נמשך אחרי הסביבה שלו, ואם הוא נמצא בחברת אנשים רשעים, סופו שיהיה כמותם, והוא לוקח את בנו המסכן הזה שעדיין אין לו חוט שדרה, ושם אותו עם חברים קלוקלים, בלי כובע בלי ברכת המזון, אוכלים ושותים בלי ברכה. וגם המורים שלהם סוררים ומורים - בן סורר ומורה, לא מאמינים בתורה מן השמים, אין כמעט אחד טוב, "פלו סג יחדו נאָלחו, אין עשה טוב אין גם אָחד" (תהלים נג ד), כולם רשעים פוקרים, איך אתה שם את בנך ביד האישי הזה? אתה שוחט אותו! עושה אותו קרבן! אומר תהיה לו פרנסה, רמה גבוהה בחשבון וכיוצא בזה, וכי זה רמה גבוהה? 'פן יאמרו ידינו רמה ולא ה' פעל כל זאת'. ומוכרח שהאיש הזה אפיקורוס, ומה שהוא שומר תורה ומצוות, רק משום שהתרגל מקטנותו להתפלל כל יום, ואם יום אחד הוא לא יתפלל ירגיש את בטנו ריקה, לכן הוא מוכרח להתפלל כדי לשכך את חמתו. ואם היתה כוונתו באמת לשם שמים, למה ישים את בניו במקומות אלו.

צריך כל אדם לדאוג שבניו יהיה תלמידי חכמים יראי שמים. אדם בלי תורה לא שווה כלום! כל הרווחים שלו לטמיון! הכל הולך לגהינם! הוא פסול להיות שליח צבור. הפוסקים כתבו כן על אדם שהוא שוחט ובודק ושם את בניו בבתי ספר חילונים, שפסול להיות שוחט ובודק, כיון שיש בו אפיקורסות.

יש כאלה שאינם כל כך רשעים, אבל יש להם פחד ואימה מנשותיהם כמו ממלאך המוות, יש לו אשה מרשעת והיא מדריכה את הבית, וכדי לצאת ידי חובתו עמה מחניף לה, היא רוצה את בית הספר הזה, ומה שהיא אומרת 'נעשה ונשמע', במקום שישמע לקב"ה. על זה אמרו כל ההולך בעצת אשתו נופל בגהינם, לא ילך לגהינם אלא הולך ונופל, גם הליכה לא תהיה לו - גם תקומה לא תהיה לו, לאדם שאינו שם לבו על דברים כאלה שעומדים ברומם של עולם. עכ"ל.

שאלות ותשובות
מאת הרב יגאל כהן שליט"א

שאלה: האם מותר לעשות הבדלה באמצע סעודה שלישית כי חוששים לפעמים בשבתות חתן שאנשים יתפזרו ולא ישמעו הבדלה?

תשובה: מעיקר הדין מותר לעשות הבדלה באמצע סעודה שלישית כמבואר במרן (סימן רצט) אולם אינם יכולים לומר רצה בברכת המזון (חזון עובדיה שבת ב) ואם רוצים ניתן לעשות גם הבדלה לאחר ברכת המזון קודם ערבית כמבואר במרן שם(אולם לפי הזוהר אין לעשות הבדלה ולהדליק נר קודם התפילה עיינין כף החיים סימן רצג סעיף קטן ז. לכן לא כדאי לעשות זאת רק בשעת הדחק).

שאלה: האם כל אחד חייב לעשות פרוזבול?

תשובה: פרוזבול נועד בשביל שיהיה אפשר לגבות חובות לאחר השמיטה (שכל החובות שחייבים לאדם נשמטים לאחר השמיטה אבל אם מוסר חובותיו לבית דין אינם נשמטים וזה בעצם מה שעושה השטר של הפרוזבול מוסר שטרותיו לבית דין ואת זה תיקן הלל הזקן כדי שאנשים לא ימנעו מלהלוות לפני השמיטה) ולכן כדאי לכל אדם לעשות פרוזבול אפילו שאף אחד לא חייב לו אם יש לו כסף בבנק זה כמו הלוואה שהלווה להם ואם לא יעשה פרוזבול לא יוכל אחר כך לגבות.(עיינין הליכות שמיטה עמוד רמא).

שאלה: שלום לרב אני עושה פרוזבול אבל אני גם רוצה לקיים את מצוות שמיטת כספים לשמט את החוב איך עושים זאת?

תשובה: שאלה טובה. יש הרבה שרוצים לקיים מצוות שמיטת כספים ולכן אחרי שהם עשו פרוזבול(שהפרוזבול מועיל רק להלוואות שהיו עד הפרוזבול) מלווים סכום קטן של כסף לאדם מסויים ואמרים לו שהוא צריך להחזיר קודם ראש השנה ואינו מחזיר ולאחר ראש השנה אומר לו "משמט אני".

דוד המלך
מאת הרב אליהו עזרי שיליט"א

המלך דוד

במאמר הקודם הרחבנו כיצד ברח דוד מפני שאלו לביתו של שמואל הנביא ועסק עימו במציאת המקום בו עתיד להבנות בית המקדש. כי באותה העת לא היו יודעים היכן מקומו, מפני שבתורה נאמר רק רמז אחד היכן חפץ ה' להקים את בית המקדש, וכך כותבת התורה (דברים יז, ח) "וְקָמַתְּ וְעָלִיתְּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ בּוֹ", רמזה התורה שבית המקדש עליו להיות ממוקם במקום גבוה, כלשון הכתוב "וְקָמַתְּ וְעָלִיתְּ", אך היכן הוא אותו מקום גבוה אליו התכוונה התורה? דבר זה לא היה ידוע. לשם כך פנו דוד ושמואל לעסוק בספר יהושע ששם מתואר את נחלות ארץ ישראל, ולאחר חיפוש מצא דוד המלך רמז בפסוקים שבית המקדש צריך להיבנות בין גבול נחלת יהודה לגבול בנימין, ולאחר חישוב מעמיק מצאו שהמקום המדויק הוא בירושלים, שהיתה תחת שליטת העם היבוסי.

באותו המעמד לימד שמואל הנביא את דוד המלך את תוכניות בית המקדש, ומובא ב"ילקוט שמעוני" (דברי הימים א רמז תתרפ"א) שתוכניות אלו נקראות בשם 'מגילת בית המקדש' שנמסרה ממנהיג למנהיג עד למשה

בית המקדש היתה צריכה להימסר בעמידה, ואם המוסר לא היה יכול לעמוד מחמת סיבה כל שהיא כגון מחלה לא היה צריך להימסר, מכיון שעמידה היא תנאי הכרחי למסירה, ולכן לימים כשחלה דוד המלך ולא היה יכול לקום מיטתו, חשש שלא יוכל להעביר את המגילה לבנו, והיה מתפלל על כך (תהלים מא, יא), "וְאָתָה ה' הַנְּיֵי וְהַנְּיֵי וְהַנְּיֵי", וכאשר התרפא ממחלתו והצליח למסור את המגילה לשלמה שמח ואמר (תהלים ל, א), "מִזְמוֹר שִׁיר הַנְּבִיט הַבַּיִת לְדָוִד", כשהוא מודה לבורא עולם על רפואתו ואמר (תהלים ל, ג), "ה' אֱלֹהֵי שֹׁעֲתֵי אֲלִיךָ וְתִרְפְּאֵנִי".

רבינו ששמע מסיני מפי הקדוש ברוך הוא. על מנת ללמד את דוד המלך היה על שמואל הנביא לעמוד על רגליו וכך גם דוד, משום שזה חלק מתנאי מסירת המגילה, דבר נוסף שמצינו שכל המנהיגים שהעבירו את המגילה למנהיג הבא עשו זאת רק בסמוך למותם, ואף שמואל לימד את דוד המלך לפני מותו אף על פי שלא ידע שעומד למות (תענית ה"ע"ב, להרחבה בנושא זה עיינין פרק כה מאמר א)

וצריך להבין, מדוע מגילת בית המקדש צריכה להימסר בעמידה של הנותן והמקבל? מבאר בספר 'עזרת כהנים' (ביאור למסכת מידות כג ע"ב, הובא ב'משבצות זהב' יהושע עמוד שיד), מכיון שבית המקדש הוא כעין 'מודל מיניאטורי' המבטא את כל מה שמתרחש בעולמות הרוחניים, ומן הראוי שתוכניות אלו ימסרו בעמידה לגודל קדושת המעמד.

סיבה נוספת לכך שמגילת בית המקדש נמסרת בעמידה, מפני שהמגילה נכתבה בצורה מוצפנת, ולא ניתן היה לפענח את הכתוב בה רק על פי שילוב רוח הקודש, זה כעין שאלה ב'אורים ותומים' שאת התשובה היה ניתן להרכיב רק בשילוב רוח הקודש (כמבואר בהרחבה בפרק כב מאמר ב), וכשם שהשואל ב'אורים ותומים' ציורתה התורה שצריך השואל והכוהן לעמוד בזמן השאלה (במדבר כז, כא) "וְלִפְנֵי אֱלֹהֵיךָ הִפְתָּן יַעֲמֹד וְשָׁאַל לוֹ בְּמִשְׁפַּט הָאֲוִרִים", כך גם מגילת

“ **רוצה לזכות את הרבים ולא מוצאת זמן פנוי?** ”

“ **חושבת שאת טובה בקירוב רחוקים ולא יודעת איך להגיע לזה?** ”

ארגון ענפים בנשיאות הרב יגאל כהן שליט"א מגייס מתנדבות לפרויקט חברותא לימודי יהדות דרך הטלפון בזמן שנה לך

ללא צורך בניסיון מתאים לכל הגילאים

לפרטים והתנדבות: 055-688-8010

**"יבאו עליך כל הקללות האלה ורדפוּך וכו'
תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמך -
זה ובטוב לבב מרב כל" (כה מה - מז).**

ובמה יתבונן בעת קיום המצוות כדי לשמוח בהן?
הנה דבריו הנלהבים של מהרש"ו ז"ל בהקדמתו לשער
המצוות:

"אבל השורש שהכל נשען עליו הוא: שבעשיית
המצוה, אל יחשוב שהיא עליו כמשא וממחר להסירם
מעליו, אבל (אלא) יחשוב בשכלו כאילו בעשותו אותה
המצוה ירוויח אלף אלפים (מיליון) דינרי זהב, ויהיה
שמח בעשותו אותה המצוה, בשמחה שאין לה קץ
מלב ומנפש, ובחשק גדול, כאילו ממש בפועל נותנים
לו אלף אלפים דינרי זהב אם יעשה אותה. וזה סוד
הפסוק "תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה
ובטוב לבב". וזה (השמחה שאין לה קץ) יורה על היות
אמונת בטחונו בבורא יתברך בתכלית האחרון
העצומה (יוכיח את אמונתו ובטחונו בה' יתברך באופן
המושג ביותר, שודאי לו שיקבל שכר עצום, ולכן כה
שמח הוא), יותר משאם היה השכר (של אלף אלפי
דינרי זהב) מזומן לפניו בפועל (משום שודאי לו ללא
צל של ספק שהשכר האלוקי יהיה גדול ורב יותר). וכפי
גודל (בהתאם לגודל) שמחתו באמת ובטוב לבב
הפנימי - כך יזכה לקבל אור עליון. ואם יתמיד בזה, אין
ספק שישרה עליו רוח הקודש (לפי שזהו תוצאת האור
העליון היורד אליו שוב ושוב בכל מצוה ששמח בה,
שהולך ומתקדש ממצוה למצוה, עד ששורה עליו רוח
הקדש). וענין זה נוהג בקיום כל המצוות כולם, בין בעת
שעוסק בתורה, שיהיה בחשק גדול נמרץ בהתלהבות
עצום, כאילו עומד לפני המלך ומשרת לפניו בחשק
גדול למצוא חן בעיניו לקבל ממנו מעלה יתירה
וגדולה" (וכתב רבינו אלעזר אזכרי בהקדמה לספר
"חרדים" (תנאי המצוות, התנאי הרביעי), כי האר"י ז"ל
גילה לאיש סודו שכל מה שהשיג שנפתחו לו שערי
החכמה ורוח הקודש, היה בשכר שהיה שמח בעשיית
כל מצוה שמחה גדולה לאין תכלית).

הרי לנו דברים ברורים, במה להתבונן כדי לשמוח
באמת בעת קיום המצוות, ושהמתמיד בשמחה זו לא
רק משמר את מדרגתו הרוחנית הגבוהה, אלא היא זו
שמרוממת אותו ממדרגה למדרגה בעת לימוד תורה
וקיום מצוה, והולך ומתקדש ונעשה מואר באור ה' עד
שזוכה שתשרה עליו רוח הקודש! (האדם במעגל
השנה מאת הגאון הרב זמיר כהן שליט"א ניתן לרכוש
במס' 0732221250).

השבון אישי

בכל יום בקריאת שמע שעל המיטה אנו אומרות "יפול מצידך אלף ורובה מימינך,
אליך לא יגש" (תהילים צ"א) - האם חשבתן פעם על משמעות הפסוק הזה?
הבה נתבונן ונעמיק בו מעט ונקבל כוחות וביטחון שכולנו כל כך צריכים בדור
אפוף הצרות הזה. "יפול מצידך אלף" - גם אם מצידך ישנם אנשים שהזוגיות
שלהם לא פורחת, שאינם נוחלים הצלחות בחיים, שאין בידם מספיק כסף לקנות
דירה או חס ושלום שמרגישים לא טוב וכל צרה אחרת...

"ורובה מימינך" - ומימינך ישנם אנשים שכל חורף לוקים בדלקת ראות, ילדים
שמקבלים חיסונים נגד שפעת ובכל זאת חולים בה, המציאות שללא הון עצמי של
500 אלף ₪ אז אין סיכוי לקנות דירה, או שכל ילד שני עם בעיות בריאותיות או
התנהגותיות לא עלינו.

גם אם כל חוקי הטבע חלים על כל הסביבה שלנו - מי אמר שגם עלינו זה יחול?
כאן מגיע משפט המחץ - "אליך לא יגש!"

גם אם כל העולם מתנהל בצורה מסוימת - מי אמר שאליך זה יגש? את מחוץ
לעסק.

כל אחת עם חשבונה הנפרד, זה לא אומר שאם לשכנה קורה כך אז גם לך יקרה,
ואם ילד יכול להידבק בוירוס כלשהו כשהולך לקופת חולים - לא מוכרח שזה
יקרה אצלך.

"אליך לא יגש" - זהו הפסוק המעודד ביותר עלי האדמות.
בשל כל מאורע שאנו נזהרות כל כך שלא יגיע אלינו, אנו לעיתים חיות בפחד
וחרדה שמא זה יקרה לנו. כתוצאה מכך נמנעות ממאכלים מסוימים, לא
מתקרבות לחולים בשל פחדים מווירוסים, חיידיקים וחוששות ממחלות וקרינה.
בוודאי שצריך להישמר אך לא לפחד.

לא לחיות בחרדה תמידית בגלל מה שקורה עם העולם מסביב.
בפסוק הזה טמון הביטחון. ביטחון בהשם, שהוא דואג למי יגיע, מה ומתי.
כל אחד נידון בנפרד, מה שקורה מצדדי ולידי לא אומר כלום לגביי ולגבי ההתנה-
לות של השם איתי ועם העתיד לקרות בחיי...

הכול בר תיקון, בר שינוי ותלוי באמונה שלי מול בורא עולם, לא בכל הסביבה.
כל כך מעודד לדעת שאבא שאוהב ומרחם מנהל אותי בפרטיות, לא בכלליות.

ההשגחה מדויקת וייחודית, מתחשבים בנשמה שלנו, מאיפה היא קורצה, אילו
כוחות יש לה ומה ניתן לצפות ממנה.

המשך הפסוק "רק בעיניך תביט ושלמתי רשעים תראה כי אתה ה' מחסי" - הקב"ה
הוא המחסה שלנו בבחינת "ממך אליך אברח" - מתוך הניסיונות שהוא בידיו
הרחומות מעביר אותנו בחיים, לאן נברח? רק לצל כנפיו. לאבא שלנו.

לא בכדי אנו אומרות את הפסוק המחזק הזה לפני שהולכים לישון, זוהי סגולה
נפלאה שלא נינוק משום דבר רע, שהחלומות יהיו טובים והשינה תהיה מתוקה
ותיתן כוח ליום המחר.

דוקא במעבר בין היום למחר, בשעה שעושים חשבון נפש על מאורעות היום אז
השם נותן לנו את תחושת הביטחון - אליך לא יגש!

אל תדאגי, דואגים לך, אוהבים אותך, מנהלים לך את החשבון בנפרד מכל אדם
אחר בעולם. בדיוק מה שמתאים לך.

קחנה את הפסוק הזה, את ההרגשה הנפלאה והבטוחה הזו.
בדור שלנו ישנם כל כך הרבה מקרים (מקרה = רק מה) אסונות, פיגועים, מחלות...

לא חסרים דברים לא נעימים.
אבא שלנו, הרחמן והאוהב מביט מלמעלה, מלטף ואומר לך אישית: "אל תדאגי,
אליך לא יגש!". מי שסומך ובוטח בהשם שכל מה שעושה לטובה עושה, בצורה
המדויקת והטובה ביותר עבורו, הולך לישון וקם בשלוות נפש מתוך הישענות
מוחלטת על אבא.

גם אם כל העולם כך - אנחנו בעבר השני, בעברו של אברהם אבינו.
מאמינים בני מאמינים.

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 058266571

מוסר עם סיפור

טאט רבי יעקב עמר שליט"א

מי שברך ל... לסי

בפרשת השבוע מזכיר ענין הקללות, עזרא הסופר תקן להם לישראל שיהיו
קוראים בתורה פרשת 'פי תבוא' לפני ראש השנה כדי שתקלה שנה
וקללותיה.

יש בענין הקללות נקדה מענינת שאין פאן המקום להרחיבה, שכל קלה היא
ברכה, וביד האדם לשנות לכאן ולכאן.
וברצוני לעמוד על הכח שיש בידנו לשנות גזרות עליונות הכי קשות, וזה על

ידי תקון המדות, הארת פנים לזולת גם למי שלא נוהג לנו אתו, לחפש
להיטיב לשיני. להיות רגיש לזולת ולצרכיו. ובמעשה הבא אנו נשים לב כמה
אכפתיות עלינו לעורר, וכידוע שמשפרים שהגאון רבי ישראל מסלנט עלה
אל הרבנות והכפפה שהיתה עליו נפלה במהירות הוציא את הכפפה השניה
והרקה במקום של הראשונה ונעלול דלתות הרבנות, ויצאה אל דרכה, שאל
השמש שהיה אתו רבנו מה עשית' מה ענין זריקת הכפפה השניה, השיב
מיסד תנועת המוסר דע לך שלי כבר לא יהיה כפפות לפחות שזה שימצא
שיהיו לו שנים...

מעשה שהיה בנהג מונית שהשיע רב אחד אל מרן הרב אליעזר מנחם מן
המשך בעמוד האחרון

המושך מוסר עם סיפור

הנהג נבוך, האמא של הפלבה? אינני יודע! אז משיבו מן ברך ונלעם, אם אתה לא יודע את השם של האמא - מי שברך" אי אפשר לומר, ומן סגר את הסוד, אבל ברכה אפשר לתת, בהקלט, צער בעלי חיים... והנהג יצא פלו זרח ומאשר.

זה מעשה מפעים ומרגש, יהודי שרחוק ממשגי התורה בא לענק שברורו, שני קוטבים, ופונה אליו שיעשה 'מי שברך' לפלבה. הרי כל אחד מאתנו היה מגיב בצחוק קל... ובמדה ויש בו מדות טובות לומר לו לא עושים מי שברך לפלבים. ובזה זה היה מסתים. אבל מן הרב שך זצ"ל הבין את רגישותו של היהודי הרחוק, וכדי לקרבו פשוט נתן לו הרגשה מדהימה של קרבה ובעקפיון הראה שאינו יכול לברך.

המסר אליו זה המדות, פעמים יש לנו במשפחה הקרובה או הרחוקה אנשים שאינם קרובים מספיק לאבינו שבשמים וכאן קבלנו שעור מאלף ממנו הרב שך זצ"ל פיצד להתנהל, לא בתקיפות ולא התרסה או בהרחה רק בקרבה ובאהבה.

שך זצ"ל. בדרך ספר אותו רב לנהג מונית על גדותיו של מן הרב שך ועל צדקותו, על גאונותו ופקחותו וטוב מדותיו ונדיבות לבו. כל זה לא דבר אל הנהג, הוא רצה לדעת דבר אחד: הרב הזה נותן ברכות? ענהו בנדאי.

שאל הנהג את הרב האם יכול להצטרף אליו? למה לא! עלה הנהג עם הרב ונכנס אל הקדש פנימה. נשק את ידי מן: הרב, אני זקוק דחוף לברכה!

ענהו מן זצ"ל: תברך, תברך. לא אני, זו הפלבה שלי חולה. שהרב יעשה לה מי שברך!

הרב שבא עם הנהג חשב שהוא מתפלץ, איזה בוש... אבל מן הרב שך לטף את ידו באהבה: נדאי, נדאי, צער בעלי חיים. מיד, מיד, נקח סדור.

ומן זצ"ל קם עם תשעים שנותיו, נטל סדור ודפדף לקריאת התורה, לימי שברך לחולה. קרב לעיניו וקרא ברכו: מי שברך לאבותינו אברהם יצחק יעקב משה אהרן דוד ושלמה, הוא וברך את החולה - פנה אל הנהג הנרגש: מה השם? 'לסי' אומר מן 'לסי בת' - פנה שוב אל הנהג מה שם האמא?

פניי הרב הוי"ו מאת הרבני יונ מרדכי זכאי שליט"א

מידת הביטחון

הקב"ה ישלח לו כל צרכיו אף בלא שהאדם יעשה כל מעשה מצידו. ובגדר וביאור המושג ביטחון כותב החזון האיש (בספרו אמונה וביטחון פרק ב) שאנשים רבים טועים חושבים שפירושו של בטחון הוא שבכל מקרה שבא על האדם וישנן שתי דרכים אחת לטוב ואחת לרע צריך לבטוח שיהיה הטוב, ואם מסתפק בכך או חושש שלא יהיה טוב הוא מחוסר בטחון, אולם אין זו חשיבה נכונה אלא ענין הביטחון ששום דבר בעולם לא נעשה במקרה אלא הכל בהשגחה מאיתו יתברך בכל המצבים שהאדם נקלע אליהם בין לטוב ובין לרע, והמבחן הגדול הינו כיצד האדם מתנהג באותה תקופה שהמצב הבריאותי המשפחתי והפיננסי אינו כשורה האם הוא מנסה לפנות לגורמים או לסמוך על כישורו שהוא יכול לחלוץ את עצמו מאותו מצב, או שאדרבא יבין כי הוא במעשיו גרם את המצב וקבל אותו משום שעליו לתקן את דרכיו, ואז יבטח בכל ליבו בבורא יתברך ויתפלל אליו שיושיע אותו מכל צרה וצוקה. והבוטח בהשם חסד יסובבנו.

שבת שלום

ניתן לרכוש במהיר מיוחד את הדיסק אנקי של הרצה יונ מרדכי זכאי שליט"א הכולל את כל שיעורי הדף היומי על מסכתות הש"ס בשפה ברורה ורהוטה ושיעורים בהלכה. ליצירת קשר בפלאפון 0527630352 כמו כן ניתן להאזין לקו הדף היומי בכל שעות היממה הינם בטלפון 0559302663

רוצה לעשות נחת רוח ליקירי הנפטרים?
ספרי חיים ומתים...

תיקון הנפטרים

שנעשה ע"י עשרה אברכים עם ספר תורה שופרות וצדקה

כמו שכתב הר"ר המקובל המלובן רבי יחזקאל זכאי זצ"ל בספרו "מונחת יחודה" אם רוצים לעשות נחת רוח לנפטר יקבצו עשרה אברכים ויעשו זה התיקון. וע"כ ראוי לכל מי שנפטר אחד מקרוביו שיעשה לו זה התיקון וטוב שיעשו גם למי שמוחזק בכשרות כמו שכתב בהקדמה לספר "שירת איש מצליח" על רבנים מצדיקים שביקשו שלאחר פטירתם יעשו להם זה התיקון. ומי שאינו מוחזק בכשרות טוב שיעשו לו זה התיקון עד שיראו בחלום שהוא שמה ולבוש היטב.

התיקון יערך אי"ה ביום חמישי כ"ב באלול תשפ"ב (22/9/22 למנינים) בבית המדרש "יביע אומר" רחוב ענוזאל 41 בני ברק

טל למסירת שמות: 03-8000770

בראשות הרב יגאל כהן

ישמחת בהללך...

רוצים לשמה משפחה לחג?

"יביע אומר" מחלקים כ-800 סלי מזון למושפחות נזקקות באו תירוץ שותפים עלות סל מזון = 300 ש"ח

לתרומות חייגו: 03-8000770

קו לימוד יומי ונשים ובנות מתוך ספר "שער הבטחון המבואר" מאת הרב יגאל כהן שליט"א 2 - 3 דקות ביום להצטרפות חייגי: 054-8502066

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברה"י הארץ רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770

נר המיד לע"נ ר' מנשה בן רהל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב:20,000 עותקים